

בס"ד

החברותא

לומדות חברותות
של רב אושר, בנושא
ייסורים (מצגת 1)



ולא להתיימש בשום אופן, ולא לחדול מלקוות לישועה שבוא תבוא בודאי, כמו שאור השחר בא קמעה אבל לבטח עד שמאיר כולו - כך התחזקותך לא להתיימש תביא את הישועה האמיתית. אתם יכולים לראות סימן פשוט שישועתכם תבא ע"י כך שלמרות ים של יסורים - אתם מחזיקים מעמד, וזהו מה שנותן לכם הקב"ה הכח והלבוש לסבול את היסורים.

ובזה שאתם מתחזקים וחיים בכח החיות של הקב"ה - זכיתם לנצח את הבחירה שהיסורים שלכם לא יהיו לשוא, בשביל יצה"ר של עצבות ומרה שחורה ר"ל שאין זה דרך האמונה. היסורים שלכם נהיו לשרשרת של התקשרות לבורא יתברך שמו, וסופם של היסורים שהופכים לאין-סוף של אמונה, אין סוף בורא יתב"ש. אשרי הנשמות הזוכות לכך, הן זוכות לבוא לדרגה כזו שהן יודעות ומכירות שכל היסורים היו כדאי כדי להגיע להארה והשגה זו באמונה, שע"יז באים כל הישועות.

אתה כותב במכתבך שאתה רוצה לדעת מהו הדרך האמיתי בחיים,

הדרך האמיתי הוא דרך האמונה הפשוטה. ראשית כל על האדם להאמין בפשטות שכל מה שעובר עליו, גלוי וידוע לפני בורא כל העולמים, כי הכל מאתו תצא, והרי זה ודאי שהוא יודע מכל הצרות שלך.

עכשיו השאלה היא מה הוא מרמז לך עם הצרות הללו. הרבשי"ע הלא טוב ומטיב לכל וממנו לא תצא הרעות והטוב, וכל מה שקורה בעולם הוא בחשבון מדוקדק. לפיכך איננו יכולים לשאול שאלות, כי זה אמונה פשוטה. אלא מאי, כל הנשמות שיש להן שייכות עם צער גלות השכינה, והן נשמות כלליות - נשמות אלה צריכות לעבור נסיונות קשים, כדי שבהתחזקותן, אמונתן ותפילתן מביאות ישועות על הרבה אלפי יהודים שיש להם קשר עם שורש נשמות אלה, שמקבלות יסוריהן בשמחה. הן פותחות לרווחת שערי הרחמים ונפעלות הרבה ישועות.

עיקר העבודה במאבקכם לא להישבר

לדבר על אף אחד לשון הרע, אפילו כשאתם צודקים מאה אחוז, והוא לא צודק. זהו הדרך של אמונה שאף אחד בעולם לא יוכל להרע לכם בלתי גזירת הבורא.

אתה וחברך תשתדלו למצוא כל יום נקודה של אמונה וענין של השגחה פרטית. לדבר על כך, ולהתחזק ביחד, וזה יתן לכם חיות מתוך תפילה ותקוה, ותוכלו להמשיך ע"י כך ישועות גדולות לכם ולכלל ישראל.

זהו דרך ארוכה אבל בטוחה. אין דרך אחרת. אבל גם בראשית הדרך כבר תרגישו שעוזרים ללכת באותו הדרך. בדרך שאדם רוצה ללכת - מוליכין אותו. לפיכך עליכם להתחזק לא להישבר, ותהיו נושעים בעז"ה ולספר בשמחה נפלאות השם.

אני מבקשכם, שעם חברך תדברו יחד על הדרך ודיבורי אמונה ותפילה, לא להאשים את הזולת, אפילו את זה שבאמת עשה לכם רע וציער אתכם, עליכם למחול לו מחילה בלב שלם, ולא

יש יסורים גשמיים ויש יסורים רוחניים. ההבדל בין יסורים גשמיים ליסורים רוחניים גדולים ממש לאין ערוך יסורים גשמיים נראים כסבל בקליפה התצונית של האדם מה שאין כן היסורים הרוחניים נראים כסבל בתוך מהותו של האדם. קצת מכאבי הנפש ממלא כל חלל הגוף. לפיכך כאבו גדול מעולם מלא כאבי הגוף. אמנם כמו

בכאבי הגוף קיים הפסוק טוב לי כי עוניתי כך גם בכאבי הנפש. ואדרבה נחוק הדברים ונאמר אם על כאבי הגוף קיים הפסוק טוב לי כי עוניתי על היסורים הרוחניים כאבי הנפש כ"ש שקיים הפסוק טוב לי כי עוניתי. והראיה מהמשך הפסוק למען אלמד חקיד. כלומר מטרת היסורים למען אלמד חקיד ולא למען יתנו לנו שכר וכבוד בעולם הזה. נמצא שיסורים רוחניים קרובים יותר ליעד אשר למענו באנו לעולם.

אמנם מיניה וביה הלמוד מתוך יסורים גשמיים קיום הפסוק טוב לי כי עוניתי קלה יותר מהלמוד מתוך יסורים רוחניים אל קיום הפסוק טוב לי כי עוניתי. כי במעבר ביסורים הגשמיים די אם יחליט ויאמר טוב לי כי עוניתי וכו'. אבל ביסורים רוחניים צריך מסירות נפש ממש. צריכים ההתנתקות מוחלטת מכל המשפיעים החומריים (עושר כבוד טוב לב וכד') בלתי ה' לבדו.

לכבוד

... ואבקש להביע תקותי הנאמנה שהשי"ת עמך בכל אשר אתה עושה לצאת מן המיצר למרחב י-ה. ואתה מתחזק והולך לקראת התכלית האמיתית של קנין האמונה בבחינה "מבשרי אחזה אלוקי". וזאת האגרת תמצאך ואת ב"ב בבריאות הטובה ורוב נחת ושלוש, אמן. וידוע תדע יקירי החביב, כי בכל אותם הנסיונות הקשים שאתה עובר, הקב"ה מסתתר שם וקורא לך להתקשרות עמו ולהיות כרוך אחריו בלי מסך מבדיל, כפי

שאמרו חכמינו ז"ל, מי שהקב"ה חפץ בו מדכאו ביסורין, הן כדי להרבות שכרו והן ללמדו חוקיו ודרכיו, כפי שדוד המלך ע"ה אמר: "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך". הקב"ה מבקש ממך שתביא לידי גילוי אלקותו ופרסום שמו בכל אותם המדריגות והמקומות והאנשים שיש לך שייכות עמהם מפאת שורש הנפש, לכן השלוח והמנוחה ממך והלאה, כי הקב"ה בתכלית בריאת עולמו ביקש להשרות שכינתו בתחתונים דייקא, מבקש את לבו של כל אחד ואחד להיות כלי מוכן לקבל שפעו ברכת שמים מעל.